

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 19-11-2014

Sra. Maria Sinfreu

Hi ha càrrecs als ajuntaments, com per exemple, gerent o regidor d'urbanisme, que estan permanentment sota sospita, per la quantitat de casos de corrupció que s'acumulen per tota la geografia. Sr. Enric Giner, vostè que porta vinculat a l'Ajuntament des de la nit dels temps i col·lecciona càrrecs, entre ells els de gerent i regidor d'urbanisme, mai en tots aquests anys li ha temptat alguna empresa per abandonar el camí recta i passar-se al costat fosc?

Bé, doncs, aquesta pregunta... (*Remor de veus.*)... tan simpàtica, per cert, aquesta pregunta té diverses parts. La primera d'elles és sobre el tema de la nit dels temps, i m'agradaria referir-me a aquesta nit dels temps.

Sobre la nit dels temps, bé, ve d'una oposició, jo vaig optar a una oposició, vaig aprovar i vaig guanyar una plaça en plantilla en aquest ajuntament. Per tant, tinc una plaça en plantilla. A partir d'aquí, doncs, he anat ocupant diversos càrrecs, mai acumulats sinó primer un càrrec, després un altre. Recordo que entre altres càrrecs que he ocupat aquí va ser el de director de planificació estratègica, després el de gerent, i finalment el de regidor. Aquest de regidor va ser per elecció de la ciutadania, per tant, no és un càrrec tampoc que vaig acumular al de gerent. I ocupo en aquests moments..., no tinc el càrrec de gerent i ocupo el càrrec de regidor, d'acord, doncs, amb un procés electoral.

Pel que fa a la segona part de la pregunta, la resposta és, evidentment, que no.

Sr. Edi Rovira Góngora

Preguntes per l'Equip de Govern

El carrer Josep Rodoreda cantonada Doctor Turró hi ha un pas de vianants bastant perillós, degut a la velocitat dels cotxes i a la poca visibilitat dels vianants...

Els hi demano el pas de vianants elevat i així es podria reduir la velocitat dels vehicles i augmentar la seguretat dels vianants.

Doncs, bé, anem adequant aquests passos, i considerarem aquesta proposta en aquell lloc concret, i, per tant, passarà a la relació d'actuacions prioritàries.

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, doncs, passem a la formulació de preguntes de manera oral en el ple. Primer començaríem pels presidents o presidentes de les associacions de veïns degudament constituïdes i inscrites al registre d’entitats ciutadanes d’Esplugues. En aquest cas, la intervenció ha de versar sobre assumptes d’interès del districte o barri al qual pertany, i no pot ser d’una durada superior a tres minuts.

Em demana una paraula un president d’una associació de veïns... Dos presidents. Doncs, el president de l’Associació de Veïns del barri Centre, el districte Centre, i el de La Plana, em demanen la paraula. Per tant, primer començarem pel senyor Josep Lluís Álvarez, que té fins a tres minuts per parlar-nos d’una qüestió referida al seu barri.”

El senyor Álvarez:

“Bé, jo no tinc cap pregunta, és una reflexió i un reconeixement, i felicitació. La reflexió és que degut al temps que ens ha tocat viure, cada dia ens aixequem amb sorpreses. Per exemple, l’última, o fa un mes aproximadament, cinquanta-tres detinguts d’ajuntaments, alcaldes, regidors, alguns estan a la presó, altres imputats, altres en llibertat amb càrrecs. Quaranta més per, possiblement cobrament de dietes irregulars, ja veurem com es resoldrà. Avui mateix, a un ajuntament, el de Fuenlabrada em sembla que és, detingut l’alcalde i regidors. Un ajuntament del Nord de Tarragona, no diré el nom. Un altre del Sud, del delta de l’Ebre, també. Bé, en fi. Aquesta és la reflexió.

Llavors, el reconeixement i la felicitació és que no he vist mai a cap diari ni a cap noticiari ni enlloc l’Ajuntament d’Esplugues, ni cap regidor ni l’alcaldessa d’Esplugues. Llavors, vull, des d’aquí, felicitar els vint-i-un càrrecs polítics que n’hi ha aquí, nomenats per la ciutadania. Els vint-i-un, eh?, no faig distinció de cap, perquè cap ha sortit a cap *Telediario* ni a cap diari. Llavors, cada un compleix amb la seva obligació, uns votant «sí», altres votant «no», i altres abstenint-se, que tot és democràtic i legal, tant un com l’altre.

Llavors, des d’aquí la felicitació. També dic que si algun dia algun sortís al diari, des d’aquí també ho diria. Res més.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, doncs, com no era una pregunta, no la respondrem, i, per tant, recollim... Senyor Álvarez?”

El senyor Álvarez:;

“Volia només dir que parlava en nom de l’Associació de Veïns de Can Vidalet, Can Clota, el Centre i El Gall, i a més a més de l’Associació Àgora.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Bé, només afegir que ens sumem a la preocupació ciutadana pels casos de corrupció. Jo crec que en aquest cas també podem parlar en nom de tothom, i que, per tant, esperem que la justícia treballi amb diligència, i, per tant, es pugui treballar amb total honestedat des de qualsevol administració local de tot el país.

El senyor Muñoz. Té fins a tres minuts també per plantejar la qüestió que sigui.”

El senyor Muñoz:

“No, no, yo voy a ser mucho más rápido. Es que a nosotros nos sabe mal que no hayamos sido informados del tema de los presupuestos hasta que no hemos venido aquí. Hasta ahora, antes, habíamos tenido algunas reuniones, y lamentamos que este año no haya sido. Esperamos que haya sido un despiste y no se haya hecho por eso, pero entendemos que las asociaciones tenemos, como mínimo, si no alguno, una deferencia hacia nosotros.”

La senyora alcaldessa:

“Señor Muñoz, creo que ha quedado muy claro. Se ha cambiado el dictamen hasta unas horas antes. Ustedes entenderán que difícilmente... Estuvimos barajando... Pueden no entenderlo, no pasa nada, oiga, pueden no entenderlo, perfectamente, pero estuvimos barajando la posibilidad de hacerla el viernes, la posibilidad de hacerla el lunes, pero llega un momento que creo que también hay que ser responsable, y lo que no podemos es explicar cosas que no sabemos si finalmente tienen la garantía de tirar adelante. Yo creo que usted es suficientemente hábil como para darse cuenta de que estos presupuestos podían no haber sido aprobados, y, por tanto, hubiéramos ido a unos presupuestos prorrogados. Por lo tanto, no nos parece serio y responsable convocar a la ciudadanía a esa reunión. Ahora sí, no hay ningún problema, y a posteriori, una vez aprobados, ya digo, durante el día de hoy se han producido modificaciones en el dictamen que finalmente ha venido al pleno, y eso ha hecho que no nos pareciera serio ni normal poder hacerlo.

Bien. Dit això, doncs, ara sí, passem a formular preguntes per part de la resta de les persones que avui assisteixen al ple.

No abaixin els braços encara, alguns que els han abaixat.

Bé, els llegeixo, per si ens hem deixat alguna persona: la senyora Neus Oró, el senyor Julio Roldán, la senyora Laura Benito, el senyor Javier Mederos, la

senyora Laura de Lucas, la senyora Teresa Carbonell, el senyor Jordi Raventós, la senyora Eulàlia Herranz, el senyor Julián Carrasco, el senyor Jesús Sanmartín, el senyor José Fernández i el senyor Diego Martínez.

Entenc que no ens hem deixat a ningú? Molt bé. Doncs, abans de passar la paraula, si que és veritat que he anat una mica ràpida, per donar, no resposta sinó fer una petita reflexió sobre el que ens ha dit el president de l'Associació de Veïns del Centre, però em demanaven la paraula, com a mínim el senyor Roger Pons, no sé si algú més, que voldria afegir, entenc, alguna cosa.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, ara sí, la senyora Neus Oró, que s'ha agafat sempre el número 1 de les intervencions...”

La senyora Oró:

“Li agraeixo moltíssim. Avui no sé què fer, si contestar tot el que han dit durant el ple, o llegir-los un treball que vaig fer en un moment determinat. Començaré pel treball aquest. De totes maneres, senyora Mercè Haro, li demano, si us plau, que vagi i demani pel bo social, faci veure que vostè vol accedir a això, i es trobarà amb el que es trobarà. Sí, sí, vostè agafi, truqui a la companyia de la llum, i digui: «Vull accedir al bo social», i després em tornarà per contestar què li han dit, què es necessita i tal i qual. A veure què passa. Sí, sí, fes-ho –fes-ho. És interessant.

Bé, jo, arran que el senyor president del Govern d'Espanya va dir que si volíem tornar a l'Edat Mitjana, em vaig veure en l'obligació de llegir-me tota l'Edat Mitjana. Ho sento, però sóc així. Una paraula em va tenir entretinguda més d'una setmana. I mirant, mirant, vaig fer el següent: *buscando información sesgada e interesada, y centrándome en la corona catalana-aragonesa*, vaig trobar així, buscant, buscant, el Justicia de Aragón.

Què era el Justicia de Aragón? Interessant. Quan el rei jurava primer, i abans de res, els *fueros* d'Aragó, després els nobles i el Justicia d'Aragó davant li deien: «Nos» –ell– «*que somos más que vos, y todos juntos*» –tenia tots els nobles, «más que vos, os aceptamos señor nuestro». Això era el l'Edat Media. I tota aquesta informació, evidentment, l'he tret d'una magnífica enciclopèdia, la Durban, que en el seu moment deien que era la millor que hi havia. Al Justicia del Mayor de Aragón, hi va haver un moment determinat que a Don Juan de Lanuza, com que va ser una mica díscol, li van tallar el cap. Allí se acabo la historia. Una mica més endavant, es va acabar definitivament. Felipe V la suprimíó, juntamente con los fueros, en 1707. ¿Nos suena de algo todo esto? Bueno.

Segunda parte. Llegint, llegint, més endavant, ens trobem *con el famoso compromiso de Caspe*, que diré què és el que hi ha: nombre con que se conoce la decisión adoptada el 29 de marzo de 1412 en dicha ciudad aragonesa, por nueve compromisarios, tres por cada uno de los parlamentos de Aragón, Cataluña y Valencia, presididos prácticamente por San Vicente Ferrer. Per cert, en aquest municipi hi ha una creu a la sortida, aproximadament a uns cinc quilòmetres del poble, des d'on es divisa perfectament tota la ciutat, i allò és diu «la Cruz de San Vicente», que com que no va sortir el que ell volia, doncs es va treure les sabates i va dir «de Caspe, ni el polvo».

Allí va aparèixer la sèrie de gent que va portar... El compromiso de Caspe es fa perquè en morir Martín i el Humano, i en no tenir descendència, van haver de trobar uns altres, és a dir, van votar. Ui, ui, ui, quina cosa en aquell moment. *Tremendo, tremendo* va ser allò. Y fue elegido por mayoría bajo la presión de San Vicente Ferrer –que va dir que no, que aquell no el volia– Don Fernando de Antequera, que entronizó en Aragón la casa de los Trastamara. Busquin el pedigrí de la casa de Trastamara, si us plau, que és molt, molt interessant.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Oró, sap que hi ha un minut per fer una pregunta, que vostè...”

La senyora Oró:

“No, en tenia dos, no n’he fet cap, de pregunta, encara. Si vol, li faig les preguntes.”

La senyora alcaldessa:

“No, no cal, perquè vostè ja em diu que normalment li agrada expressar-se al ple, nosaltres tenim una certa condescendència...”

La senyora Oró:

“Escolti, després de dues setmanes treballant tot això... Moltíssimes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, trobarem l’espai adequat perquè vostè ho pugui presentar a la biblioteca, si vol... (*Remor de veus.*) Però jo crec que avui, per al ple, doncs li hem dedicat el temps que teníem.

Dit això, ara sí, passem a la següent persona, el senyor Julio Roldán, que té un minut si és una pregunta, i dos minuts si són dues.”

El senyor Roldán:

“Señoras y señores concejales, señora alcaldesa y resto de vecinos, buenas noches. Tengo una pregunta, y es para el equipo de gobierno.

Miren, que acusen de antidemocráticos a muchos vecinos quienes aprueban la colocación de carteles en el *pont* de Esplugues, con llamadas a la desobediencia, nos parece una broma de mal gusto, la verdad. En la historia reciente encontramos muchos paralelismos. Si alguien cree que esto de empapelar de amarillo Esplugues es solamente publicidad, se equivoca. Lo hacen por la misma razón que tuvimos en su momento el águila y la bandera del franquismo omnipresente hasta en los autobuses. No es una cuestión baladí, no es propaganda, es una forma de identificar espacios públicos y apropiártelos, y lanzan un mensaje claro: o te gustan o te callas. Es una presencia abrumadora e intimidatoria en espacios públicos, para decirnos «somos mayoría, y más te vale callar».

La pregunta es: ¿Por qué hemos tenido empapelado de amarillo Esplugues, su mobiliario urbano y sus símbolos y estatuas durante quince días? ¿Han dado ustedes permiso para esto? ¿No era suficiente la publicidad en espacios habilitados para entidades? Y si me permiten, como reflexión, decirle que nos parece una buena idea cumplir las normas y hacerlas cumplir, en favor de la convivencia, de la estabilidad social, de la libertad y de la fraternidad, como reglas básicas del juego democrático.

Buenas noches y gracias. “

La senyora alcaldessa:

“La senyora Laura Benito.”

La senyora Benito:

“Sí, buenas noches, señora alcaldesa y señores concejales. Es una reflexión sobre el punto 5 que ha presentado el grupo de partidos políticos soberanistas esta noche. La verdad es que nos ha parecido un poco kafkiano el tema, porque claro, decir que la libertad de expresión pertenece a aquellos –que es la conclusión que se saca de la reflexión que ustedes han estado haciendo en su turno de intervención– está bien y se tiene que aprobar, y además se tiene que aceptar, y a nosotros nos parece muy bien y es muy correcto, para aquellas personas que empapelan y, digamos, ponen toda Esplugues, de Norte a Sur, de Este a Oeste, con bolsas de plástico amarillas, y señoras de Iniciativa per Catalunya, bolsas de plástico amarillas, un material altamente contaminante, como ustedes saben, como buenas ecologistas que son. Bueno, pues con el permiso, con el aplauso de ustedes, pues nos parece muy bien que ustedes vengán y aprueben y apoyen.

Claro, al mismo tiempo decir que otros ciudadanos de Esplugues, que también tienen el mismo derecho a manifestar lo que piensan, como consideren necesario, a lo mejor arrancando carteles, porque están en su derecho... A ver, un momento, por favor, un momento. O bien pintando banderas españolas, pues mire, es que también tienen derecho a expresar lo que opinan, entre otras cosas porque es mobiliario urbano –mobiliario urbano– y que pertenece a todos los espluguenses.

Al final, a la conclusión que se llega, que se puede llegar, no es que yo llegue a ella, pero a lo mejor algún vecino que no piense como ustedes puede llegar a la conclusión de que ciertos partidos políticos discriminan a los vecinos de Esplugues de Llobregat en función de sus ideas políticas. Yo lamento mucho llegar a esa conclusión, pero muchos vecinos lo pueden pensar así.

Y con respecto a la simpatía, a la adscripción de ciertas personas, que han podido pintar mobiliario urbano, y que ustedes han denunciado, pues miren, si ustedes están interesados y tienen la amabilidad de ponerse en contacto conmigo, con esta portavoz, yo les puedo decir quiénes ha sido y quiénes no ha sido los autores de ciertas pintadas. Se van a llevar ustedes una sorpresa. Señor Comellas, cuando quiera, como vecino mío que es, me lo podía haber preguntado y yo se lo hubiese aclarado. Usted y su partido se hubiesen llevado una sorpresa.

Muchas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, jo crec que amb un cert ordre, els que estem en aquesta banda crec que ara tindrem una oportunitat d’explicar-nos amb tota tranquil·litat, i demanaria ordre, perquè al final acabarem aquí com no ens agrada acabar, i jo crec que des de la diferència que tots podem tenir, i les ideologies que expressem, el que ens pertoca és mantenir la calma i la cordialitat. És el que penso.

La següent persona és el senyor Javier Mederos, que té un minut si és una qüestió, o dos minuts si són dues. Ell dirà.”

El senyor Mederos:

“Hola, bona nit. Jo tenia una pregunta avui per a l’equip de govern, però bé, derivat del que s’ha dit en el punt cinquè d’aquesta famosa moció... Jo crec que els meus companys ja han expressat el que havien de dir, però jo només faré quatre pinzellades, i fent cas al que ha dit el senyor Figueras, de no dir paraules que puguin anar més lluny del que s’ha de dir, doncs, faré quatre reflexions molt senzilles.

La primera és que a mi particularment em sembla intolerable que es qualifiqui de manifestació antidemocràtica aquell que no pensa en groc. Sincerament. Sí, no rigui, és veritat. O sigui, aquí el que no pensa en groc, és antidemocràtic, no?, i coarta la llibertat d'expressió dels voluntaris de no sabem qui. Bé, sí, de l'ANC. Sap qui és la presidenta de l'ANC? Podeu arribar a saber qui és la presidenta de l'ANC? Doncs és una senyora que surt en un míting i diu que el Partit Popular i Ciutadans som l'enemic de Catalunya. I vostès li agraeixen –li agraeixen. Això deu ser molt democràtic, veritat?

Li sona el nom de Joaquim Brugué? Li sona? Proposat per Iniciativa per Catalunya. Va marxar, va marxar d'aquella famosa comissió de control del 9N, dient que no hi havia garanties democràtiques –que no hi havia garanties democràtiques. I va ser proposat per vostès mateixos. També és antidemocràtic aquest senyor, per dir això? També és la campanya del «no»? Perquè jo li recordo que la campanya del «no» es fa en un procés electoral legal, i aquí no hi ha hagut campanya del «no», aquí hi ha hagut una imposició i un segrest de la ciutat en favor d'una única ideologia.

A mi particularment, qui fa mal ús del mobiliari urbà, i tant que mereix un càstig, per descomptat. Qualificar d'antidemocràtic, per què? Doni'm una explicació. Per què és antidemocràtic? Per què és antidemocràtic? No tenen aquesta opinió. ”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Això no és un diàleg, senyor Mederos. És que això no és un diàleg. Senyor Mederos –senyor Mederos– això, com deia, no és un diàleg. No podem interrogar d'aquesta manera. Vostè ha fet la pregunta, ha fet l'exposició.”

El senyor Mederos:

“Acabo. Només dir que per descomptat que aquest grup condemna tots els atacs vandàlics que n'hi ha, però també m'agradaria –també m'agradaria– que es respectessin aquells veïns que no estan a favor ni del groc ni de cap color, sinó de seguir convivint com fins ara.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, la següent pregunta és de la senyora Laura de Lucas.”

La senyora de Lucas:

“Sí, hola, buenas noches, señora alcaldesa. A ver, he visto que se ha puesto en marcha un nuevo boletín digital de *El Pont*, creo, de Esplugues, y veo que es

exclusivamente en catalán. ¿Se contempla si hay alguna opción también de hacerla en castellano? Primera cuestión.

Y segunda. Señor Azorín, ¿sí?, hola. Quisiera preguntarle si ha resuelto la retención de agua cuando llueve en el local de la calle Baronesa Maldà número 20. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Teresa Carbonell. Senyora Carbonell, ja sap que té un minut si és una qüestió, o dos si són dues qüestions. Doncs, dos minuts.”

La senyora Carbonell:

“La primera, referent al punt 2, que heu dit «declaració institucional sobre ciutats constructores de pau», m’agradaria saber si hi ha previst algun acte en concret a Esplugues, com a sensibilització de pau, o només era un manifest, que ja està bé, però seria bo que hi hagués un pas més, i no ens quedem així. Em sembla.

I la segona. El mes de febrer d’aquest any se’ns va comunicar el canvi de dedicació de la senyora alcaldessa, que comportava un estalvi econòmic en l’apartat de sous i que es dedicaria a afers socials. Ja han passat nou mesos, s’han elaborat uns pressupostos que segur que reflecteixen aquesta variació, i m’agradaria saber, apel·lant a la transparència, quina és aquesta quantitat mensual o anual, i a quin projecte social s’ha dedicat, que era el que es va dir en aquell moment, però jo encara no sé com ha anat.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Jordi Raventós.”

El senyor Raventós:

“Hola, bona nit. El primer que s’ha dit avui en començar el ple, o quasi en començar, era que era una ciutat de primera. Suposo que som de primera perquè no hi tenen cabuda els pobres. Penso que més d’una vegada ja ho he sentit a dir, a algun regidor, dir: «No, no, és que si fem l’efecte crida, vindrà gent de tots els pobles, i llavors, ho fem massa bé.» Llavors, això fa mal.

Sortosament, la gent que ens vam manifestar demanant habitatges socials, en el Pla Caufec i totes aquestes manifestacions, el senyor jutge ha vist que teníem raó, la gent que ho demanàvem, perquè tots aquells joves han hagut de marxar d’Esplugues al final, a viure en un altre lloc, perquè els lloguers d’Esplugues estan a uns nivells, que la gent que té un treball precari no hi té

cabuda. Llavors, clar, hi ha pocs pobres a Esplugues. Hi ha famílies necessitades que ja fa anys que són, però la gent jove i la gent amb treballs precaris ha de marxar perquè, clar, és de primera, Esplugues., és cada cop més per als rics.

Llavors, la segona pregunta era perquè, no sé si va ser el dia 10N, l'endemà de la consulta, de la participació ciutadana, va sortir el nom d'Esplugues, i posava que el Partit del PP, potser ho vaig entendre malament, no sé si era 8TV o TV3, havia presentat una querella en contra. Em va sorprendre, perquè en una cosa de participació, així, de gairebé 11.000 persones a Esplugues, una cosa és no estar d'acord, i una altra és presentar una querella. Em va sorprendre que posés PP. Potser ho vaig llegir malament, però em sembla que vaig llegir-ho així. M'agradaria que ells m'ho aclarissin.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Eulàlia Herranz, que ja sap que té un minut... Té dues qüestions?”

La senyora Herranz:

“Són dues preguntes. Sí, són dues qüestions.”

La senyora alcaldessa:

“Té un minut per a cada.”

La senyora Herranz:

“Estic convençuda que l'equip de govern ho fa tot molt bé, que no amaga res i que és molt transparent. Per tant, crec que si algun veí d'aquest municipi els demana qualsevol informació, no tindran cap inconvenient a donar-li. Si m'equivoco, em rectifiquen després, eh? Llavors, com a veïna d'Esplugues, demano la següent informació: composició completa –empreses, entitats, particulars– de la junta de compensació del Pla Caufec, o de Porta Barcelona. També demano una còpia de l'últim conveni signat per aquest ajuntament amb SACRESA o la junta de compensació de Porta Barcelona, o Caufec. Espero tenir aquesta informació abans del pròxim ple, perquè clar, si me la donen dintre de quatre anys no em farà servei.

A la resta dels regidors, inclòs el regidor no inscrit: tenen la informació que he mencionat anteriorment? Si la resposta és que no, la demanaran, si us plau? I si l'equip de govern no me l'ha donada abans del pròxim ple, me la podran donar vostès, si us plau? Sí, el que vull dir és que si vostès no em donen la

informació, senyora alcaldessa, a veure si els regidors de l'oposició me la poden donar.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Julián Carrasco.”

El senyor Carrasco:

“Buenas noches. La Plataforma contra la Pobreza Energética hoy hemos ocupado las compañías de agua, luz y gas en Barcelona, para seguir insistiendo en el tema y hacerlo visible. La verdad es que hoy, desgraciadamente, hemos ido allí precisamente porque el año pasado teníamos un decreto que verdaderamente no era perfecto, tenía sus pegas. En su día la plataforma dijo que no estaba muy de acuerdo, ¿no?, porque aquello consistía sencillamente en no pagar enero, febrero y marzo y luego pagarlo todo en abril, por lo tanto, entendíamos que tampoco era la fórmula, pero bueno, este año, gracias al Partido Popular, no tenemos ni eso, ¿no?”

Por lo tanto, yo lo que le pediría al Partido Popular es qué le va a decir al vecino que no puede pagar el agua y la luz en Esplugues, que Esplugues, como decía el compañero aquí, no es un pueblo de primera, es un pueblo, con sus problemas, como todos, pero aquí también hay problemas, eh? Y en todo caso eso queda ahí, o sea, no es que sea una pregunta en sí, pero en todo caso que me diga el PP qué va a hacer, ¿no?, y no lo que ha dicho cuando ha estado discutiendo el orden del día, porque lo que has dicho poco es.

Bien, y luego, también desde la PAH de Esplugues, junto con Eduard y Sara, hemos tenido tres semanas un poco complicadas, porque, como decía, aquí también hay problemas, había tres familias con problemas, una que iban a desalojar, que tiene tres niños, y otra familia con dos niños y un chaval soltero, no? Es decir, hemos conseguido por lo menos paliar un poco el tema, ya veremos qué pasará dentro de tres o cuatro meses pero de momento se ha parado el tema. Es decir, aquí hay problemas sociales y problemas graves, y por lo tanto, cuando a veces se hablaba de cifras, las cifras son muy bonitas, pero las cifras tienen nombres, apellidos y niños. Eso tenedlo en cuenta, ¿eh?

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. El senyor Jesús Sanmartín.”

El senyor Sanmartín:

“Muy bien. Mi pregunta va dirigida al equipo de gobierno, y es una pregunta muy cortita. Es referente a la recogida de basuras en Vía Augusta. La residencia San Juan de Dios está utilizando los contenedores de basura comunitarios. Creo que ustedes saben que esta entidad está obligada a disponer de su propio sistema de recogida de basuras, y no lo hace así. Mi pregunta es si han hecho algún requerimiento a esta entidad, y si no lo han hecho, si lo piensan hacer.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor José Fernández.”

El senyor Fernández:

“Bueno, pues buenas noches. No sé ya ni cómo decirlo, pero el señor Pons acaba de aprobar los presupuestos para el 2015. Yo creo que habréis estado algunas veces sentados, supongo, y, ¿habéis previsto que, tres horas en una madera, que tres horas en una madera duele el culo? ¿Habéis pensado eso, tanto el equipo de gobierno como todos los concejales?

Yo creo que ya llevamos tres años desde que lo dije, lo volví a decir el año pasado, y este año a ver si hay un cacho de partida para ponerle a esto algo. A ver si hay un cacho de partida para ponerle a esto... Porque esto es vergonzoso –esto es vergonzoso. Hablamos de solidaridad. Muy bien. El pleno que viene subimos tres bancos arriba, para vosotros, y nosotros aquí, y los que vengan primero que cojan asiento. ¿Qué os parece? ¿Os parece bien? (*Aplaudiments.*) Pues adelante, si os parece bien, adelante, pero el próximo pleno, los sillones aquí, y los bancos arriba, y el primero que venga que lo pille. Ya veremos a ver qué pronto hacemos el cambio. Verás qué pronto hay una reforma en este ayuntamiento. Claro, no la hay porque ellos están muy bien, ellos están perfecto, y ellos se deben a su pueblo, que para eso los ha puesto el pueblo, para gobernar y atender al pueblo.

Solamente eso.”

(*Aplaudiments.*)

La senyora alcaldessa:

“L’últim, el senyor Diego Martínez. Senyor Martínez, té un minut si és una qüestió, dos si són dues. Doncs, té un minut.”

El senyor Martínez:

“Buenas noches a todos. Señora alcaldesa, con motivo del pseudoreferéndum suspendido por el Tribunal Constitucional, celebrado el domingo pasado, 9 de noviembre, ¿ordenó a la policía municipal poner en marcha algún operativo especial distinto al de un fin de semana o un domingo normal? Si es afirmativo, en qué consistió dicho operativo, y qué coste económico supuso dicho coste operativo para este ayuntamiento.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, podem començar a donar resposta. Crec que alguna sí que s’ha dirigit a algun grup municipal que no és exactament el nostre, i, per tant, començaríem amb aquesta ronda habitual donant aquestes respostes, i acabaríem tancant l’equip de govern.

Doncs, passem el testimoni. Jo suggeriria que qui se senti al·ludit... Està clar, senyor Comellas. Sí, senyor Pons.”

La senyora alcaldessa:

“A veure. No, no, un moment, el que no podem és enganxar-nos. La senyora Ibáñez té... Senyora Ibáñez, un segon. Saben com funciona això, ja està, no hi ha més. La senyora Ibáñez té la paraula, respondrà ara.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Senyora Ibáñez, ha donat resposta o ha d’afegir alguna cosa més?”

La senyora alcaldessa:

“No, home, no. Senyora Benito, senyora Benito... *(Veus de fons.)* Escolta, a l’escola ensenyen que cada cop una persona. No em facin fer de mestre, perquè no em toca. Ara li toca a la senyora Ibáñez, si ha acabat, doncs, el Grup Popular.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, dit això... No, senyora Benito, primer, no pot intervenir, i segon, és que nosaltres encara... *(Veu de fons.)* Sí, crec que s’han equivocat, sincerament crec que s’han equivocat. *(Veu de fons.)* Senyora Benito, no ho pot fer en el ple. Senyora Benito –no ho pot fer en el ple. Emprengui les accions que consideri oportunes, o ho parlen en acabar el ple. Jo entenc el que està

plantejant, però ara no ho pot fer. De l'únic que sí que vull advertir és d'una cosa, i és que les informacions que nosaltres maneguem, va passar una vegada amb un informe dels serveis socials, nosaltres no podem llegir en veu alta determinats noms perquè, efectivament, hi ha una llei de protecció de dades. Ens va passar en un informe, que vam aturar a temps, i ens tornar a passar, i, per tant, compte amb les informacions que nosaltres tenim. Tenim dret a tenir tota la informació del món, però a vegades hem de vetllar perquè la confidencialitat que s'espera de nosaltres es compleixi. No dic més.

Dit això, si els sembla, donem la resposta a les qüestions que queden pendents, i en acabar, tranquil·lament, quan acabi el ple, acabem de, bé, de conciliar i d'arribar a una situació que crec que seria la d'entesa i la de concòrdia que ens mereixem els espluguins i les espluguines.”

El senyor Giner:

“Primer, si els sembla, començo per les preguntes que respondria jo directament. Després hi ha preguntes per a l'alcaldeessa, per al senyor Azorín, per a la senyora Mariber i altres regidors. Sobre el tema de la intervenció de la senyora Neus Oró, doncs, ha fet, aquesta dissertació sobre l'Edat Mitjana.

A Julio Roldán, és una pregunta que respondrà l'alcaldeessa directament, sobre el tema dels espais públics i aquesta col·locació d'aquesta publicitat.

La senyora Laura Benito ha parlat de la llibertat d'expressió, però no he entès que hagi fet una pregunta concreta sobre aquest tema.

El senyor Javier Mederos també ha fet una intervenció, o ha aclarit algunes qüestions, però tampoc entenc que sigui una pregunta.

La senyora Laura de Lucas tenia una pregunta sobre un tema de la *newsletter* que es fa de *El Pont* cada quinze dies, aquesta informació que hi ha dins del web municipal. En principi el *newsletter*, sí, la idea és fer-ho en català. Això no vol dir que si hi ha alguna informació que requereixi fer-la en un altre idioma, també es pugui fer, en castellà o el que sigui, però el *newsletter* en principi la idea és fer-lo en català majorment.

Quant al tema de Teresa Carbonell, que ha fet una pregunta en aquest cas per a la Mariber i una altra per a l'alcaldeessa.

El senyor Raventós... (*Veü de fons.*) Bé, però es una pregunta que... (*Remor de veus.*) Bé, contesto jo, pensava que aquesta pregunta..., com que vostè parlava d'un estalvi directament... Bé, doncs, sí, aquest estalvi s'ha aplicat, i no li puc concretar ara mateix, però s'ha aplicat directament a acció social, al tema de les beques. (*Veü de fons.*) Sí, no li puc... No, jo no li puc concretar ara mateix, perquè l'alcaldeessa, com vostès saben segurament, cobra per assistència a les

reunions d'òrgans col·legiats, i fins que no acabi l'exercici no sabrem quina serà la quantitat total que es podrà imputar, però sí que una part d'aquest estalvi s'aplica directament a partides d'acció social, concretament a les beques.

(Veure de fons.)

Sí, bé, el que li comento és que aquest estalvi en aquests moments no li puc concretar, perquè encara s'ha d'acabar l'exercici, i l'alcaldeessa cobra per assistència a òrgans col·legiats. Per tant, en funció de les reunions a les que assisteix. Val dir que a final d'any hi haurà un còmput al total, on sortiran totes les sessions a les que ha assistit, i, per tant... *(Veure de fons.)* Això mateix, això mateix.

Després, el senyor Raventós, bé, parlava d'aquesta ciutat de primera. Jo crec que és una intervenció, no he sabut veure que hi hagués cap pregunta.

La senyora Eulàlia Herranz, que parlava del tema de si demana informació li donarem. Bé, nosaltres donarem tota la informació que li podem donar, això ha quedat clar, no?, i la que estigui emparada per la Llei de protecció de dades no li podem donar, però la que estigui a informació pública, no hi haurà cap inconvenient per donar-li.

En el tema del conveni sí que no és cap inconvenient. Una altra cosa és que vostè demana la composició d'un òrgan, que és en aquest cas la junta de compensació del Pla Porta BCN. Jo ho consultaré als serveis jurídics, i si diuen que sí la hi donaré, i si diuen que no, em justificaran per què i també li faré saber.

Sobre el tema de... Sí, bé, ho comentava l'alcaldeessa, i és cert, però si no se li ha pogut donar allò, no li podrà donar a ningú, això també és veritat, no? Perquè és veritat que els regidors tenen dret a tota la informació, a conèixer tota la informació, no a l'ús de la informació, de tota la informació. Hi ha informació que està subjecta a la Llei de protecció de dades, la Llei orgànica de protecció de dades, com els he dit.

El senyor Julián Carrasco feia una pregunta, crec que era per al PP, perquè parlava del tema de l'ocupació de les companyies, i directament s'ha adreçat al PP.

I el Sr. Jesús Sanmartín. Sí, este es un tema que hablamos en distintos plenos, y yo recuerdo que el señor Albert Comellas hizo esta intervención, que además yo no la interpreté bien, porque pensaba que era un movimiento de contenedores. Era en ese caso que se decía: «Oiga, ¿por qué no se pone una batería nueva?», me dijo el señor Comellas, « ¿por qué no se pone una batería nueva, y así la residencia de San Juan de Dios no tendrá que llevar los residuos al lado de la entrada de la Mallola, donde está el resto de

contenedores?» Hasta ahora había una cierta tolerancia, pero en realidad ellos tienen que contratar el servicio porque es un gran productor. Y lo que hay que hacer es, y ya se han hecho los informes, es requerirles para que contraten por su cuenta el servicio, como otros hospitales u otras residencias tienen la obligación de hacer. En ese caso no es un hospital ni tiene ese volumen, pero sí es una residencia que tiene un cierto volumen, y debe contratar el servicio.

Y después, el señor José Fernández ha hecho una intervención que hemos recogido, y una petición.

I Diego Martínez, doncs, era una pregunta que anava, crec recordar, a l'alcaldessa, sobre l'operatiu especial. Que en tot cas si va haver-hi aquest operatiu especial el dia 9N.

Bé, si els sembla, doncs, comencem pels regidors. Molt bé, al senyor Toni Azorín li han fet una pregunta, que és en relació a les retencions d'aigua al carrer Baronesa de Maldá.”

El senyor Azorín:

“Sí, hola. ¿Se me oye? Sí, buenas noches. Hola, señora de Lucas, buenas noches. La noche que usted me comunicó este problema, si no recuerdo mal fue hace dos plenos atrás. ¿Fue así? Inmediatamente, al día siguiente, me puse en contacto con los servicios técnicos para que se hiciese una revisión, y evidentemente, se buscara una solución. A los pocos días se llevó a cabo una actuación en este lugar, para evitar que el agua se acumulase.

Que yo sepa, tampoco ha habido días de lluvias torrenciales, y creo que la actuación que se llevó a cabo ha tenido efecto. Con sinceridad, no he comprobado si realmente ha tenido efecto o no ha tenido efecto, esto me lo dirá usted, si es una de las afectadas en este caso, pero yo creo que la actuación que se hizo es válida, y ha tenido un efecto positivo, ¿de acuerdo?

Gracias.”

La senyora Mariber:

“Senyora Carbonell, la declaració institucional d'avui ve en referència al projecte de ciutats constructores de pau, que va tenir l'acte central, el principal, el dia 9 d'octubre, amb tres activistes de pau. Sí que és cert que no hi ha cap altre acte més obert a la ciutadania, però sí que hem intensificat en aquest cas les activitats que es fan dintre de les escoles, dintre del Programa d'activitats complementàries escolars.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Dit això, queda alguna preguntar per respondre, que ho faré jo mateixa, i permetin-me també una llicència.

Senyor José Fernández, aquesta intervenció que ha fet, que a més a més ha estat aplaudida, segurament l'hauria d'haver fet abans que el senyor Julián Carrasco. Perquè clar, el senyor Julián Carrasco ens parlava de coses molt preocupants. Ens parlava de famílies desnonades, famílies amb criatures, precisament amb una d'elles ens vam poder trobar, amb una mare de família molt preocupada, a punt d'un desnonament, i, per tant, hem treballat intensament i de manera silenciosa amb un col·lectiu que també està molt preocupat, i que també vostè el coneix molt bé. Per tant...

Clar, jo reconec que diu té tota la raó en el que diu, i que fa molts anys que ho reclamen, però la veritat és que tot i que treballarem per trobar aquest raconet, ara mateix tenim altres prioritats serioses, realment serioses. I aquesta segurament es pot solucionar d'una altra manera, amb una mica d'imaginació, que ja li explicaré quan s'acabi el ple, si vol.

Dit això, senyor Diego Martínez. No, no es va produir, no ho vam considerar necessari, i a més a més crec que el Cos de Mossos d'Esquadra tenia, doncs, encomanades una sèrie de funcions i d'actuacions, i, per tant, nosaltres no vam estimar oportú fer res més que el que fem habitualment un cap de setmana o un diumenge. Per tant, la resta de preguntes ja no cal que les contesti.

El tema del 9N. Per resumir, que és el que han vingut a plantejar la resta de persones que encara esperen la seva resposta. Coincidiran amb mi en una cosa: realment nosaltres sempre hem volgut tenir una actitud d'entesa cap a qualsevol actitud o posicionament pel que fa a aquesta qüestió. Saben vostès que es va convocar, primer una consulta, amb un decret; que aquest va quedar suspès; que després això es va convertir en un procés participatiu. Bé, no voldria que em poguessin trair les paraules i les denominacions, però en qualsevol cas, el 9N hi va haver un moviment important de gent, que alguns poden pensar que van acudir a unes urnes a votar, altres poden pensar que va ser una expressió de la ciutadania, però en qualsevol cas, bé, el que està clar és que ara mateix en el país hi ha una preocupació, o hi ha una inquietud, que s'expressa de formes diverses.

Què és el que vam entendre? Segurament equivocadament, no ho sé pas, però què és el que vam entendre des del nostre equip de govern? Que avanço, ens agrada el compliment de les ordenances. Però vam entendre que nosaltres no podíem restar aliens al que passava al país. És a dir, respectant el mobiliari urbà, evidentment, no permetent pintades, perquè això el que suposa és una despesa de la ciutat, del municipi, en concret de l'ajuntament per la neteja d'unes pintades fetes al mobiliari urbà, però el fet de, no sé com dir-li, aquest revestiment, vam pensar que això no afectava, i que després no provocava una

despesa per poder recuperar l'estat inicial, vam pensar que arribat aquest moment ens absteníem, i és el que vam fer. Crec que ho podem explicar amb total normalitat, i tothom ho sap. Ens vam abstenir. Ens vam abstenir perquè no era una cosa a Esplugues. I com pot entendre, nosaltres en aquest cas vam decidir, ho torno a dir, no actuar.

És veritat que se'ns va comunicar. Se'ns va comunicar per escrit, i això no vol dir que això estableixi un precedent, també ho he dit molt clarament. No, és que no ens hem d'enganyar. Li dic més –li dic més: no m'hagués agradat ser l'autora, i veure com en algun moment l'estat deplorable –pel vent, per la pluja– de determinades «enganxines» o plàstics a la meua ciutat, no em va agradar. Això ho parlo ara ja com a..., a nivell personal, a títol particular, sense representar més que el que jo represento, que és a mi mateixa, en aquest moment. Per tant, no em va agradar aquest estat deplorable, no m'agrada, la ciutat m'agrada neta, però també entenc que era un moviment a un altre nivell, per tant, arriba un moment que és que... Clar, ni Esplugues ni el seu ajuntament, i la seva alcaldessa molt menys, ens podem atorgar una representació que ja no tenim.

També li dic una cosa: amb la mateixa passió que vostès defensen –ho hem dit d'aquesta manera perquè ho hem vist fins i tot a les xarxes socials– el no embrutament de la ciutat, cosa que jo comparteixo, amb aquesta excepció, que la vam fer pel que acabo d'explicar, jo també els demanaria que el que sí em preocupa són aquests actes incívics que es van provocar. És a dir, nosaltres vam tenir la bústia de correus de davant de l'ajuntament pintada. Vam tenir una sèrie de pivots pintats. I això, en el moment en què... Senyora Benito, jo l'únic que li dic... A mi m'és igual, jo no entro en noms ni en res, l'únic que sé és que policia local en un moment sorprèn unes persones pintant aquesta bústia, aquest mobiliari urbà, que no posant plàstics, que agafen... *(Veu de fons.)* Molt bé, i aquestes persones verbalitzen que ho fan en nom de Ciutadans.

(Veu de fons.)

Miri, jo li donaré... *(Veu de fons.)* Molt bé. Vostè dirà el que digui, però... *(Veu de fons.)* Miri, vostè dirà el que digui, però jo el que... *(Veu de fons.)* Un segon, senyora Benito, deixi'm que m'expliqui, que m'estic explicant amb molta tranquil·litat. És que si no, no ens entenem. Si ens trepitgem les paraules no ens podem sentir. Jo a més li explico amb cordialitat, amb tranquil·litat, per arribar... És molt senzill. A mi m'arriba un comunicat de policia, i, per tant, el que jo llegeixo és per a mi el que ha passat, perquè a més, tenen aquesta autoritat que té l'autoritat de la llei com a agents de policia que són. Per tant, quan jo llegeixo això, i veig el que ha passat, per a mi, efectivament, això és el que ha passat fins que es demostrï el contrari. Punt número 1.

Punt número 2: si aquest és el cas, que entenc que és així, és molt senzill, perquè en un moment donat... Miri, li donaré un consell, cosa que no m'agrada fer. Si hagués passat a l'inrevés, enxampen una sèrie de persones pintant la bústia i expressant que ho fan en nom del PSC, jo l'endemà hagués sortit a condemnar això. Nosaltres haguéssim rebutjat, com a PSC, que unes persones en nom del meu partit pintessin un mobiliari... (*Veü de fons.*) Fantàstic. És el que faríem. Perquè les persones poden verbalitzar el que sigui, però en un moment donat, evidentment, a nosaltres això no ens representa. Tothom s'equivoca a la vida, i enxampen molta gent pintant a la ciutat, de tots els colors. També ens van acusar d'unes agressions de policia local, cosa de la qual espero la rectificació també, per part de, no, no de vostès, cosa de la qual espero la rectificació, perquè les coses no es poden dir amb aquesta alegria. Per tant, enxampen de tots colors, i de vegades és gent jove que, mira, sincerament, segurament encara no ha entès la importància del respecte cap al mobiliari urbà perquè ens costa diners mantenir-lo adequadament.

Dit això, l'explicació ja l'he donada. Nosaltres vam pensar que no érem una illa dintre l'oceà, que el 9N a Esplugues estava dintre d'un moviment que està passant, que encara hem de veure què és el que passa, perquè el 9N no es va acabar el 9N. I amb el màxim respecte pels que van anar al procés participatiu, pels que no van anar, pels que van convocar, pels que van suspendre, mirin, nosaltres l'únic que demanem des del PSC d'Esplugues és que posem una mica de seny tots plegats, que seiem, en una taula, en una cadira, segurament no som nosaltres els que hem de seure, hi ha gent més legitimada que no pas nosaltres, i que ens posem d'acord en un problema que tenim. Perquè la solució no pot ser pintar i repintar, la solució no pot ser pintar i treure, la solució no pot ser «ho faig per nassos», i l'altre et posa una querella, aquesta no és la solució del problema, el problema, la solució ha de ser una solució dialogada, en el sentit que sigui.

Per tant, jo sé que ens han buscat, precisament a nosaltres. Ens han buscat, és a dir, han intentat... (*Veü de fons.*) Han intentat involucrar-nos en un moviment en què, evidentment, nosaltres no hem estat actius. Crec que m'he explicat molt bé quan he dit «ens hem abtingut». I no s'equivoquin –no s'equivoquin– a nosaltres, que ens demanin explicacions per les decisions que prenem, i per les actuacions que prenem a terme. Per aquelles que no, és més complicat.

Jo sé que molts aprofitem per fer política, és el que té la política de vegades, no?, però en qualsevol cas.... (*rialles*)... però en qualsevol cas, aquesta és la nostra opinió, i de tot plegat jo tinc una petita esperança, i és que no ens acabin encomanant la crispació, si no que nosaltres acabem –no em refereixo a vostè, eh?, parlo del país – encomanant la tranquil·litat, la cordialitat, que és el que pensem que per sortir de situacions tan, tan complicades, que són molt complicades les que vivim ara, necessitem en aquests moments.

De manera que, no sé si m'he explicat, m'he allargat massa pel que m'hauria d'haver allargat, però en qualsevol cas, gràcies per tot, i s'aixeca la sessió.”